

Överste Sixten Gråbergs jubileumstal vid firandet av Kamratföreningens 25-års jubileum den 14 maj 1961

Kustartilleriets Kamratförening i Göteborg bildades i januari 1936 och fick sina stadgar i mars samma år. Enligt dessa, som gälla ännu i dag, har föreningen till ändamål att utgöra en föreningslänk mellan nuvarande och förutvarande kustartillerister, såväl fast anställda som värnpliktiga, vårda kustartilleriets och Nya Älvsborgs traditioner samt befordra ett gott kamratskap.

Den programförklaring, som stadgarnas § 1 utgör, ger föreningen ett stort arbetsområde, ett vidsträckt fält för såväl enskild verksamhet som föreningsverksamhet. Utan att stadgarna ändrats har ändock under årens lopp detta verksamhetsfält vidgats genom föreningens anslutning till Kamratföreningarnas Samarbetskommitté, genom deltagande i nordiska kamratmöten och genom samarbete med motsvarande organisationer i våra nordiska grannländer.

Hösten 1926 hade Älvsborgs kustartillerikår dragits in och från den tiden sov fästningen vid älven sin törnrosasömn. 1930 års försvarskommission hade i sitt 1935 avgivna betänkande icke föreslagit någon förändring för Älvsborgs fästning. Framtiden så dystert ut för Göteborgskustartilleristerna och det är ganska naturligt, att ett behov av att samla alla dem som under åren 1902 - 1926 tjänstgjort vid kustartilleriet i Göteborg, gjorde sig starkt gällande. För en militär och för en f d militär känns det vemodigt, när det förband han tjänstgör vid eller har gjort sin tjänstgöring vid drages in och försvinner, det är en länk till det förgångna som brister. En önskan att hålla minnena från svunna dagar levande, att hålla kontakten med de kamrater, man delat såväl glädjeämnen som bedrövelser under lång tider och en känsla av förpliktelse mot kustartilleriet vid Gamla och Nya Älvsborg voro säkerligen motiven för föreningens bildande.

Antalet aktiva kustartillerister i Göteborg var litet och det fanns inget förband att samarbeta med. Redan på hösten 1939 uppsattes ett kustartilleridetachment i Göteborg och några år senare omorganiserades detta till ett regemente. Från den tiden fick kamratföreningen ett ökat ansvar. Nu fick den möjligheter att bli en verklig länk mellan nuvarande och förutvarande kustartillerister och att genom sitt arbete vidmakthålla intresset för regementet och stärka samhörighetskänslan mellan regementets personal och alla dem som slutat sin tjänstgöring. Jag tror att föreningens

verksamhet varit av den största betydelse i dessa avseende under de år som gått, men jag är även övertygad om att än mer kan göras för att öka samhörighetskänslan mellan regementet och bygden.

Vårt nya tjänstgörningsreglemente behandlar i ett kapitel upplysningsverksamheten inom krigsmakten. Denna verksamhet har till ändamål att inom och utom krigsmakten sprida kunskap och kännedom om krigsmakten och dess plats i det totala försvaret. Upplysningsverksamhetens uppgift är att bevara och stärka försvarsviljan, öka intresset och förståelsen för försvaret och fjärrmaj samhörighetskänslan med försvaret. Dessa uppgifter gå helt i linje med kamratförningens uppgifter. Kamratföreningens medlemmar, sammansvetsade av samhörighetskänsla grundad på vänskap, gemensamma minnen och stolthet över det egna förbandet, med förankring i hela det svenska samhället, kunna göra och göra säkerligen mycket för att hålla försvarsviljan levande. Kamratföreningen är ur försvarssynpunkt en värdefull tillgång för vårt land och vår bygd, en tillgång, vars värde skulle öka ytterligare, om vi i större utsträckning än vad som nu är fallet kan locka de yngre årgångarna av kustartillerister att ansluta sig till oss.

Genom vår anslutning till Kamratföreningarnas Samarbetskommitté sprängdes den ram för verksamheten, som grundarna avsett hålla sin inom. Samarbetet med övriga kamratföreningar har varit mycket värdefullt. Det är inte bara det att en enig uppslutning ger styrka och ökade möjligheter i föreningarnas försvarsfrämjande verksamhet, det även genom de vidgade kontakterna ökad inblick i andra vapenslags problem och ger många impulser och idéer för arbetet inom den egna föreningen.

Genom samarbetskommittén har också kontakter skapats med motsvarande organisationer i våra nordiska grannländer, kontakter, som sedan kunnat upprätthållas på det lokala planet. Sålunda har vår förening under årens lopp samarbetat med Kystartilleriföreningen i Danmark, Kystartilleriets soldatförening i Oslo och Östfolds Kystartilleristers förening. De nordiska folken ha följt olika vägar i vad gäller försvaret, men vi besjålas alla av samma idéer om fred, frihet och samarbete över gränserna. Vårt mål är att genom vänskapsband bidra till ökad förståelse mellan Nordens folk.

Kungliga Älvsborgs kustartilleriregemente är ett ungt förband även om vi räkna dess ursprung från det detachment, som uppsattes 1902. Regimentet har ingen lång historia, kan inte blicka tillbaka på ärorika insatser på slagfält, men väl på plikttrogen vakt under farofyllda tider. I och med att vi fått uppdraget att svara för låset till Göteborg, anse vi oss också ha fått rättigheten att

betrakta fädrens gärningar för försvaret av Göteborg som en del av regementets historia. Det är de traditioner från svunna dagar fram till vår tid , som regementet har övertagit och i vården av dessa traditioner har kamratföreningens medlemmar en viktig uppgift.

Så är det då ytterst kärleken till vårt fosterland, till vår bygd och vårt förband, det är önskan att leva i fred och frihet och tron på vårt försvar som en fredsbevarande faktor som har hållit och alltjämt kommer att hålla kamratföreningsiden levande.

Innan jag nu avslutar mitt anförande vill jag framföra föreningens tack till vår förste ordförande och kvarstående medlemmar från föreningens begynnelse för deras initiativ och framsynthet, till föreningens medlemmar för gott arbete och visat intresse under årens lopp och till de kamratföreningar, som här äro representerade från Göteborg, Danmark och Norge, för samarbetet under år som gått och uttala den förhoppningen att vi skola lyckas att under vårt andra kvartssekel fortsätta föreningens verksamhet i samma anda som tidigare, vidmakthålla gamla traditioner med blicken öppen för det nya som utvecklingen för med sig.